

En dosis koffein til din bevidsthed

Artikel fra <http://stevepavlina.com>.

Den originale artikel findes på <http://www.stevepavlina.com/blog/2005/11/a-dose-of-caffeine-for-your-consciousness/>.

Oversat til dansk 2008-03-31 af [Thomas Wagner Nielsen](#).

“En dosis koffein til din bevidsthed

D. 6. november, 2005 af Steve Pavlina

Ville din oplevelse af fælles objektiv virkelighed blive ved med at eksistere, hvis du holdt op med at tro på det? Hvad ville der ske, hvis du begyndte at mistænke, undres, og måske endda tro på at virkeligheden i det mindste til dels skabes af dine egne tanker?

Hvad er det for noget uvidenskabeligt vrøvl, jeg fyrer af? Lad os tage fat på de “videnskabelige” indvendinger først, skal vi det?

Pseudovidenskaben i videnskaben

Hvis videnskab sigter efter at studere virkeligheden, tillader den videnskabelige metode med observation, hypotese, og validering os så at studere virkeligheden nøjagtigt?

Nej, desværre. Den videnskabelige metode forudsætter eksistensen af en objektiv virkelighed, så det er, hvad den studerer. Objektiv virkelighed er en type virkelighed, som eksisterer og foreviger sig selv uafhængig af observatøren. Observatøren og det observerede skal forblive adskilt, ellers ville de eksperimentielle data blive ødelagt. Det er derfor, der findes så strukturerede processer for udførelse af videnskabelige eksperimenter, heri inkluderet kritik fra kollegaer. Ideen er, at være så nøjagtig som muligt samtidig med at observatørens forudindtagethed minimeres. Politik spiller selvfølgelig en betydelig rolle i praktisk videnskab, især hvor det drejer sig om vældig store fortjenester, men de problemer gør ikke metoden ugyldig i sig selv.

Jeg antyder, at intet kan erstatte den videnskabelige metode på det område, hvor den virker. Og det område, den virker på, er objektiv virkelighed.

Så hvis vi vil bruge den videnskabelige metode og alle dens vidunderlige processer, så bliver vi nødt til at arbejde med objektiv virkelighed. Det er dens domæne.

Men er objektiv virkelighed en nøjagtig model af den virkelige virkelighed?

Mange mennesker tror det. Jeg er ikke en af dem.

Jeg opfatter virkeligheden som en elegant kombination af både objektive og subjektive elementer. Det er sådan, det ser ud udfra min menneskelige krop og mit sinds perspektiv. Men jeg tror, at fra bevidsthedens eget perspektiv er virkeligheden udelukkende subjektiv, hvor den subjektive observatør i dette tilfælde er bevidstheden/opmærksomheden selv, ikke individuelle mennesker. Men det er at bevæge sig ind på ikke-dualitet (en overbevisning som jeg tilfældigvis har), og vi behøver ikke række helt så langt for at udforske dette særlige emne....

Du er måske blevet skolet til at tro på, at objektiv virkelighed er den virkelighed, hvori du eksisterer. Det var da meget pragmatisk. Men dette er bare en skoling – det bunder ikke i selve virkeligheden. Det bunder i den stadig mere skrøbelige formodning om, at objektiv virkelighed findes.

Jeg antyder ikke, at objektiv virkelighed ikke eksisterer i sig selv. Jeg antyder imidlertid, at der er elementer af virkeligheden, som skabes af dine egne tanker. Hvorfor skulle du bekymre dig om det? Fordi hvis du kan lære at få adgang til de subjektive dele af virkeligheden, kan du få meget større kontrol over din oplevelse af livet og gøre nogle virkelig interessante ting.

Lad mig forklare....

Din hjemmelavede virkelighed

Hvad nu hvis der findes dele af virkeligheden, som skabes af dine egne tanker?

Sæt din skepsis på pause et minuts tid – du kan vende tilbage til den, når du er færdig med at læse, hvis du har lyst – og følg mig i denne tankegang.

Forestil dig bare et øjeblik at du rent faktisk lever i en virkelighed, som skabes af dine egne tanker. Så alle de ting, du er blevet skolet til at tro på, er rent faktisk ikke virkelige, men du er blevet trænet op til at tro på, at de er virkelige, så med dine egne tanker, overbevisninger, og forventninger gør du dem virkelige. Din oplevelse af virkeligheden er blot en refleksion af, hvad du tror, du ved.

Er du med mig?

Forestil dig at du er som en gud, hvis tanker manifesteres i fysik form. Forestil dig et øjeblik at det er den virkelighed, hvori du rent faktisk eksisterer.

Hvad ville der nu ske, hvis dette faktisk var den virkelighed, du levede i, og du antog overbevisningen om objektiv virkelighed (og ikke noget udover objektiv virkelighed)? Så ville du skabe det, ikke? Overbevisninger er tanker. Så din oplevelse af virkeligheden ville være begrænset af rammerne for objektiv virkelighed? Du lever måske i en langt mere omfattende, tankeskabt virkelighed, men du ville bruge dine egne tankers kræfter på at skabe en virkelighed, hvori dine tanker ikke ville se ud til at have den slags kræfter.

Du ville være som en gud, der bruger sine kræfter på at slukke for disse kræfter ved at fjerne dem med vilje.

Årh din impotente gud

Så hvis det er sandt, hvorfor kan du så ikke få adgang til dine gudekræfter lige nu? Hvorfor kan du ikke flytte ting ved tankens magt, for eksempel?

Da din tro på objektiv virkelighed ville være fundamental for din oplevelse af virkeligheden, kunne du ikke bare tilsidesætte den uden først at smide den overbevisning. Ellers ville du udsende modsigende tanker, og de ville bare ophæve hinanden. Så du ville ikke kunne få dig selv til med vilje at udføre magi uden først at give slip på din tro på objektiv virkelighed. Du kan ikke få adgang til dine gudekræfter før du tænder dem igen ved at huske og omfavne det, at du er en gud. Og det ville betyde, at du var nødt til at give slip på en forfærdelig masse, som du er blevet meget knyttet til igennem dit menneskelige liv. Skræmmende selv at tænke på, ikke?

Men ved du hvad... selv om du prakker dig selv disse unødvendige begrænsninger på, er din kraft der stadig, liggende i dvale, ventende på at du begynder at bruge den igen.

Det er imidlertid umuligt for dig at finde nogen beviser på denne kraft i din eksterne verden, så længe du fortsætter med at bruge den til at forstærke illusionen om objektiv virkelighed. Så lad venligst være med at klynke over, at videnskab ikke kan bevise noget som helst af det her. Du har fuldstændig ret. Jeg er enig med dig. Du kan ikke bevise eksistensen af ikke-objektiv virkelighed indefra objektiv virkelighed. Det er en stor begrænsning af den videnskabelige metode.

Du kan ikke manifestere, hvad der er udenfor din tankeboble indefra din tankeboble. Våd kan ikke opleve tør.

Tænk over hvad der foregår i videnskab. Videnskabsfolk bliver enige om at antage et fælles system af overbevisninger. De bliver skolet i de samme overbevisninger om virkeligheden. De køber de overbevisninger og accepterer dem som virkelige. Videnskabsfolk lærer af andre videnskabsfolk. Men lærer de om selve virkeligheden, eller lærer de blot hvordan troen på objektiv virkelighed er bygget op? Det er selvfølgelig det sidste. De lærer at blive mestre af objektiv virkelighed, fordi det er der, de investerer deres tankeenergi, men det er ikke det samme som at forstå rigtig virkelighed. Objektiv virkelighed er kun en af mange tankeskabte underdomæner af rigtig virkelighed, en hvori den videnskabelige metode er enerådende.

Så hvis virkeligheden faktisk er skabt af tanker, så ville du kunne sige, at videnskabsfolk bruger deres tanker til at skabe deres version af objektiv virkelighed. Videnskabsfolk skaber videnskaben. Og i den grad du også tror på denne virkelighed, bruger du dine egne tankers kraft til at manifestere den for dig. Du vil så opleve alle de fordele og begrænsninger, som er indkapslet i opbygningen af dén overbevisning. Nogle af dine oplevelser vil blive forstærket (dem som passer med videnskabelig logik), mens andre oplevelser aldrig vil komme ind i din virkelighed (dem som du tror er videnskabelige umulige).

Så længe du tilslutter dig troen på objektiv virkelighed, vil det være din oplevelse af livet. Ingen vil være i stand til at overbevise dig om andet, inklusiv mig. Jo mere fuldt og fast du tror på objektiv virkelighed, jo stærkere skaber du den.

Igen, der findes ingen måde, hvorpå jeg kan bevise for dig, at du lever i en tankeboble, mens du stadig forbliver i den boble. Jeg kan ikke bevise for dig, at din tankeboble er en selvskabt illusion på baggrund af den illusion. Indenfor din personlige oplevelse af virkeligheden, har dine tanker større kraft end mine. Jeg kan ikke skubbe nye oplevelser ind i din oplevelse af objektiv virkelighed, som ikke allerede er tilladte indenfor den måde, dine overbevisninger er bygget op på.

Pavlina-prisen på 1 million \$ som ikke kan vindes

Har du hørt om [JREF-prisen](#)? Det er en pris på 1 million \$ til hvem som helst, som objektivt kan bevise noget af en paranormal eller overnaturlig art, så længe du kan finde en måde at gøre det indenfor rammerne for det normale og det naturlige. Prisen er humbug, fordi den ikke kan vindes. Den kræver af dig, at du beviser eksistensen af vådt, mens det kun tillades, at du gør det indenfor rammerne af tørt. Du kan ikke bevise en subjektiv oplevelse på baggrund af objektiv virkelighed. Meget nuttet. Du kunne lige så let foreslå den eksakte modsatte udfordring, og den pris ville heller ikke kunne vindes. Den giver dog god offentlig omtale.

Så her er min egen humbugpris, som ikke kan vindes, som jeg vil kalde Pavlina-prisen. Jeg vil betale 1 million \$ i kontanter til hvem som helst, som på baggrund af min egen bevidsthed kan bevise for mig, at min kollektive bevidsthed og underbevidste tanker og overbevisninger IKKE skaber min virkelighed. Træd blot ind i min bevidsthed og skaf mig tilfredsstillende beviser. Jeg er en nogenlunde intelligent fyr med en hæderlig IQ (kvalificeret til Mensa), så det burde ikke være for svært. 😊

Men selvfølgelig, min udfordring er muligvis en anelse mindre imponerende end JREF-prisen, fordi jeg tilfældigvis ikke har en million \$ endnu. Så indtil da vil jeg kun tilbyde at give frokost på en fin restaurant på The Strip i Las Vegas. Og hvis du vil have prisen udbetalt, bliver du nødt til at finde en måde at bevise det for mig uden at slå mig ihjel; hvordan skal jeg ellers være i stand til at betale dig? Og hvis du kun lemlester mig i processen, så betaler jeg ikke for desert.

Mens jeg ikke kan bevise, at jeg har ret indenfor rammerne af din virkelighed, kan du ikke bevise, at jeg er forkert på den indenfor rammerne af min. Jeg kan imidlertid bevise overfor mig selv, at din objektive virkelighed er en forkert en indenfor rammerne af min virkelighed. Og du kan let overbevise dig selv om, at jeg bare vrøvler, indenfor rammerne for din overbevisning om objektiv virkelighed. Men hvilken gavn har vi af det? Vi ville bare føre bevis for vores egne overbevisninger på baggrund af de overbevisninger.

Overlappende subjektive virkeligheder

I den grad vores virkeligheder overlapper, kan vi påvirke hinanden. Men hvis vores overbevisninger strækker for langt fra hinanden, så kan vi ikke længere svinge sammen, og i bund og grund forsvinder vi fra hinandens virkeligheder. Set fra din objektive virkelighed ville du opleve, at jeg på en eller anden måde ville falde ud af dit liv. Du ville holde op med at have nogen som helst videre kontakt med mig. Du ville muligvis sparke mig ud af dit liv efter at afvise mig som en skør kule eller noget, men mere sandsynligt ville min rolle i dit liv simpelthen fortone sig, og du ville til sidst glemme, at jeg overhovedet eksisterede. Du vil fortsætte med din eksistens, tiltrække folk der svinger stærkest med din overbevisning om objektiv virkelighed, forsætte med at forstærke opbygningen af din eksisterende overbevisning og ikke give dig nogen grund til at tvivle på den.

Men det ville være din oplevelse af virkeligheden, ikke min. I min oplevelse af virkeligheden, efterhånden som vores overbevisninger strækkede sig længere og længere fra hinanden, ville du også falde væk fra min radar, fordi jeg simpelthen ville holde op med at bemærke dig. Jeg ville svinge mere og mere med folk, som tror på en tankeskabt virkelighed, og vi vil gøre nogle rigtig interessante ting sammen, hvilke er i overensstemmelse med vores overbevisninger men ikke med dine.

Du vil ikke tillade noget som helst, som du er overbevist om er umuligt, ind i din virkelighed. Din overbevisning om hvad der er umuligt (eller i det mindste usandsynligt) er, hvad der gør det umuligt. Så fra mit perspektiv bruger du bare din tankekraft til at forhindre sådanne “umulige” ting i at eksistere for dig.

Din oplevelse af virkeligheden er i store træk dikteret af, hvordan dine overbevisninger er bygget op. Når først du begynder at udfordre de overbevisninger og udvide dem, vil din oplevelse af virkeligheden udvide sig. Du vil begynde at gøre ting, som du tidligere troede var umulige, fordi du begyndte at ville, at de skulle være mulige.

Men ser du, ingen af os er faktisk rigtig eller forkert på den. Min selvskabte virkelighed er ikke mere virkelig eller uvirkelig end din. Min oplevelse af virkeligheden er imidlertid nok meget mindre begrænsende end din. Husk på, at hvad du opfatter som værende min oplevelse af virkeligheden, ikke er den samme som min faktiske oplevelse af virkeligheden. Hvem du tror jeg er, er ikke hvem jeg er. Alt hvad du opfatter er en projektion af det sande mig over på din nuværende opbygning af overbevisninger til en grad, hvor mine overbevisninger svinger med dine. Hvis vores overbevisninger overlapper meget, vil jeg sandsynligvis være en stor del af dit liv, og jo mere vores overbevisninger overlapper, jo større en rolle vil jeg spille i dit liv. Hvis vores overbevisninger overlapper meget lidt, så vil jeg kun spille en marginal og ubetydelig rolle i dit liv, og ingenting jeg skriver eller gør vil have megen indflydelse på dig, inklusiv dette.

At springe tankeboblen

Hvordan kom jeg til at tro på at virkeligheden er tankeskabt? Denne tankegang begyndte for mig for et par år siden, da jeg fokuserede mine tanker på denne primære intention i adskillige måneder:

Jeg opfatter virkeligheden nøjagtigt.

Den intention lader til at være nøglen, som låste denne underlige dør op ind til muligheden for subjektiv virkelighed. Spørg mig ikke hvorfor – Jeg har ingen anelse. Men forud for den intention lå

adskillige års oplevelser med at skifte mine overbevisninger med vilje og så se tilsvarende skift i min oplevelse af virkeligheden. Jeg var dog stadig nødt til at spekulere på, om jeg bare var en selvopfyldende profeti. Men så havde jeg en form for opvågning, hvor jeg overvejede, at det at være en selvopfyldende profeti måske var mere virkelighed end selvbedrag. Og fra det punkt og frem, har min konstante oplevelse af virkeligheden været en af dyb fortryllelse og forundring. Hver dag kan jeg se mine egne tankereflektioner komme tilbage til mig, og denne effekt ser ud til at vokse sig stærkere for hvert år, der går. Nu leger jeg aktivt med dem, forsøger at skabe synkroniteter, prøver at skubbe igennem begrænsende overbevisninger.

Troen på objektiv virkelighed er ret uimodståelig. Det er svært at løsne det mentale greb om den, men der må løsnes op for at opleve langt mindre begrænsende dele af virkeligheden. Frygt er den største ting, der afholder os fra udforskning af forskellige opbygninger af overbevisninger. Af den samlede mængde opbygninger af overbevisninger er troen på objektiv virkelighed som et magnetisk hul, der er svært at undslippe fra. Når du først bukker under for denne opbygning af overbevisninger, falder du ind i en selvforstærkende vrangforestilling, fordi en del af dette trossystem kræver, at du begynder at bruge din kraft mod den selv. Du går i den fælde, hvor du bruger din kraft til at forblive magtesløs. Det er en hård nød at knække, hvilket er én grund til, at det at undslippe (for at erkende din egen natur eller andet) har en tendens til at ske gradvist. På denne sti til højere bevidsthed vil du højst sandsynligt opleve en serie af mindre kvantespring, efterhånden som du lærer at genvinde din kraft trin for trin.

Du behøver ikke at springe i på hovedet for at konfrontere din største frygt. Det ville være for meget for dig. Du har vænnet dig så meget til at bruge din kraft til at ophæve den med, at det er meget usandsynligt, at du har viljen til at lave store, rivende ændringer. Så start i udkanten af objektiv virkelighed og forsøg at skubbe grænserne lidt tilbage i forhold til, hvor du fornemmer, de går til, meget blidt i starten. Start med at udfordre nogle af dine formodninger, og begynd med dem der virker som de svageste. Begynd at spekulere på, at dine formodninger måske i virkeligheden er selvskabte begrænsninger snarere end faktiske egenskaber ved virkeligheden. Slap af og søg væk fra stædighed, og begynd at skifte over til nysgerrighed.

Min vej inkluderede hundredevis af stadig mere udvidende tanker og oplevelser spredt over en periode på mange år. Men her er en repræsentativ smagsprøve: Behøver jeg i virkeligheden et job? Lad os prøve at tro på at det ikke er sandt. Hmmm... det virkede. Jeg har ikke haft et job i over 13 år og lever stadig et anstændigt liv. Behøver jeg i virkeligheden at bytte min tid for penge? Lad os tillade muligheden for at dette ikke længere er nødvendigt, så vi bare kan tjene penge passivt, mens vi lægger vores tid i mere interessante ting. Det virkede. At have et væld af tid er rigtig rart. Hvordan med kosten? Kan vi skifte til en sundere kost, som ikke kræver at dyr tortureres og endda nyde maden mere?. Jep. Kan vi tjene sekscifret om året? Jep. Kan vi tage en maraton? Ja. Hvad nu med at fikse de her følelser... kan vi nå til det punkt, hvor vi har det rigtig, rigtig godt hele tiden? Fantastisk hvor godt det virkede. Indre fred er rigtig rart... skulle have ordnet den for mange år siden. Hvad med at udvikle bedre intuition? Jep, virker fremragende nu. Købe et hus? Det gik stærkt. Hvad så nu? Hvad med sønnen? Kan vi holde op med at sove, hvis vi vil og bare forlænge bevidstheden i det uendelige. Underligt... den her ting kaldet polyfasisk søvn manifesterede sig bare i vores virkelighed. Lad os prøve det... det virkede. Nu tager vi kun en 20-minutters lur 6-7 gange om dagen... mere som at tage korte hvilepauser end nogensinde at gå i seng. Der foregår et eller andet fandens mærkeligt... skaber mine overbevisninger denne virkelighed? Tid til at skubbe grænserne en smule mere. Lad os prøve at blive millionær. Lad os i virkeligheden gøre det til et gruppeprojekt og prøve at gøre også andre folk millionærer. Og hvis det virker, hvad så bagefter?

Det kræver nogen tilvænning at leve på denne måde, fordelen er, at det er en bestyrkende, fortryllende, og umådelig behagelig måde at leve på. Lidelse og smerte findes næsten ikke for mig nu, fordi jeg har lært at holde op med at skabe dem. Kun en hel masse nysgerrighed og undren. Jeg kan stadig ikke komme over, hvor forbavsende hele denne idé om subjektiv virkelighed er. Den er i

konflikt med alt, hvad jeg blev lært i min opvækst, men så troede jeg også på objektiv virkelighed som barn, så måske manifesterede jeg blot, hvad jeg forventede dengang.

Hvor langt kan vi strække den?

Det er, hvad jeg er mest interesseret i at finde ud af. Hvor langt kan jeg strække mine overbevisninger, og i hvilken grad vil jeg blive ved med at se bevis for, at de faktisk skaber min virkelighed?

At manifestere superkræfter

Hvorfor ikke superkræfter? Telekinese. Pyrokinese. Chokokinese (den spontane manifestation af chokolade). Den slags ting. Når alt kommer til alt, hvis virkeligheden er tankeskabt, hvorfor så ikke bare rette ens tanker mod også at opleve dét?

Det ville selvfølgelig være en logisk forlængelse af disse eksperimenter. Og hvis de bliver ved med at gå, som de har gået, er det, hvad de til sidst vil udvikle sig til. Jeg har allerede oplevet en masse ting, som ville blive betraget som værende overnaturlig i sin art, og min kone har også. Nogle af disse var delte oplevelser, stærke nok til at overbevise os om at der helt sikkert foregår et eller andet her. Men de så også ud til at være tilfældige og ukontrollérbare.

Så jeg prøvede naturligvis at manifestere ting som telekinese, for at se om jeg kunne træne mig selv op til at tro på, at jeg kunne flytte et objekt med mit sind, og så ville at det skulle ske. Efter at have lagt ganske mange timer i dette med et udvalg af forskellige objekter, har objektet indtil videre altid stædigt nægtet at flytte sig. Så jeg tog et skridt tilbage og bad universet forklare, hvorfor jeg ikke bare kan manifestere den slags ting lige nu. Hvis du er en fast læser, kan du måske huske, at i et [tidligere indlæg](#) var svaret, jeg fik tilbage en række referencer til 80'ernes TV-serie [Den Største Amerikanske Helt](#). Som jeg nævnte i det indlæg, var dette en serie omhandlende en superhelt, som afledte sine kræfter fra en superdragt, men han mistede instruktionsbogen, så han blev nødt til at regne ud, hvordan kræfterne bruges ved prøve sig frem.

Så jeg vil helt sikkert forsætte med at eksperimentere i den retning, men jeg har tilsyneladende en masse at lære, før jeg kan manifestere sådan noget som dette. Så i mellemtiden, vil jeg blot blive ved med at skubbe grænserne, efterhånden som opbygningen af mine overbevisninger udvikler sig. Selv ting, som virker mirakuløse, bukker måske i sidste ende under for den fremgangsmåde. Men hvad enten det lykkes eller mislykkes for mig, er det meget sjovt at gøre forsøget.

Husk på at din tankeskabte oplevelse af virkeligheden, ikke nødvendigvis er den samme som min. Så hvis du tror, at ting som at manifestere superkræfter er umuligt, vil du aldrig opleve dem. Du vil aldrig se dem, kun i den grad de kan blive udført indenfor din nuværende opbygning af overbevisninger. Så mens folk måske en dag vil være i stand til at flyve indenfor dit trossystem, vil det blive nødt til at manifestere sig i overensstemmelse med dine overbevisninger. Hvis du tror på objektiv virkelighed som den eneste ægte virkelighed, så bliver du måske nødt til at leve med udviklingen af den "videnskabelige" metode indtil opdagelsen af antityngdekraft-teknologi, for at mennesker kan komme til at flyve. Du vil ikke se folk manifestere kræfter ud af ren og skær tanke, medmindre og indtil du tror, det er muligt at gøre det. Din opbygning af overbevisninger ville sikkert være nødt til skulle ændre sig radikalt for at blive åben overfor dette.

Så hvis en eller anden skulle manifestere superkræfter gennem ren og skær tankekraft, vil du aldrig se dem, medmindre du tilfældigvis allerede tror, det er muligt. Men de fleste folk tror ikke, det er muligt, så de vil aldrig se det. Deres virkelighed kan ikke svinge med de folks virkelighed, som kan gøre disse ting, fordi der ikke er nok overlap i opbygning af overbevisningerne.

Hvis du går ud og leder efter bevis udenfor dig selv på hvad som helst, vil du blot finde bevis på dine egne overbevisninger. Det er ikke en dårlig ting i sig selv. Ved at udforske din egen tankeboble (dvs. din oplevelse af virkeligheden) mere i dybden, vil du i det mindste komme til at forstå dine tanker bedre. Du vil måske endda finde nok beviser til at få dig til at spekulere på, om du faktisk skaber din virkelighed via dine tanker.

Dem som tilslutter sig en tro på objektiv virkelighed vil se fremgange i menneskelig potentiale ske temmelig gradvist, fordi det er sådan objektiv virkelighed fungerer. Supermenneskelige gennembrud sker ikke i den sammenhæng. For at være vidne til supermenneskelige gennembrud som en del af din daglige oplevelse, bliver du nødt til at skifte dine overbevisninger for at skabe en anderledes tankeboble, hvor det er tilladt, at den slags ting sker.

At forandre menneskehedens kollektive opbygning af overbevisninger

Hvad jeg er rigtig nysgerrig efter er, hvad der ville ske, hvis de fleste folk på jorden oplevede en forandring i deres trossystemer til at tillade sådanne ting som manifesteringen af superkræfter. Jeg kan allerede manifestere superkræfter i min private virkelighed (f.eks. [klare drømme](#)), som mange andre folk kan, som er blevet mestre i klare drømme, men jeg synes, det ville være sjovere også at manifestere dem i vores fælles virkelighed.

For imidlertid at gøre dette muligt bliver vi nødt til at forandre opbygningen af millioner, hvis ikke milliarder, af folks overbevisninger. Det er ikke så lige til, selvom det ser ud til, at der er nogle folk som mig, som er interesseret i at forfølge dette. Det har nogle oplagte fordele såsom at sætte en stopper for al lidelse på jorden. Det er en af grundene til, at jeg har arbejdet på at opbygge mere og mere trafik til denne hjemmeside [<http://www.stevepavlina.com>] – den bliver et middel for os til kollektivt at udforske alternative opbygninger af overbevisninger. Denne hjemmeside [<http://www.stevepavlina.com>] når allerede ud til næsten en halv million folk per måned, så vi kommer gradvist tættere på.

[Eksperimentet om en million dollars](#) er vores første gruppeeksperiment i den retning. Dem som vælger at deltage mødes for i overensstemmelse at fokusere deres tanker for at ændre udvendig virkelighed til det fælles bedste.

Hvad ville der ske, hvis vi kunne samle en milliard mennesker for alle at fokusere på at manifestere en eneste positiv hensigt? Jeg har ingen anelse. Men jeg vil virkelig gerne finde ud af det. Og da jeg har sådan en umættelig nysgerrighed efter det, har jeg det fint med at investere et par årtier mere i det. Det slår helt sikkert det at have et almindeligt job og bruge hele mit liv på at sælge dimser.

Så teknisk set er der en måde at vinde JREF-prisen på. Og det er at forandre vores fælles tankeskabte virkelighed til at tillade det paranormale muligheden for manifestere sig på en social påviselig måde. Problemet lige nu er at vores socialt modsigende overbevisninger kun tillader at sådanne fænomener manifesterer sig for dem, som allerede tror på det. Men til den tid, hvor det sker, vil folk ikke længere have brug for objektivt bevis af, hvad de allerede ved. Du har ikke brug for beviser, når du er den, der skaber det, du prøver at bevise.

Jeg ser flere og flere indikationer af, at denne tankeskabte model af virkeligheden sandsynligvis er ret tæt på, hvordan virkeligheden faktisk fungerer. Men jeg har fået min sag for og har meget jeg må prøve mig frem med. Det ville være rart, hvis jeg en dag kunne finde den fordømte instruktionsbog.

Hvem lod døren stå åben og lukkede mig ind i din virkelighed?

Hvis du tilfældigvis tror på objektiv virkelighed, hvordan kan det så lade sig gøre, at du ser mig, som fortæller dig alle de her andre underlige ting om tankeskabt virkelighed?

Fordi du allerede er begyndt at tvivle på din oplevelse af objektiv virkelighed. Før du nogensinde

stødte på mig indenfor dine eksterne omgivelser, var du allerede ved at begynde at åbne dig selv op for nye tanker og ideer, var du ikke? Jeg er blot manifesteringen af ting, som du var begyndt at få en mistanke til. Du er den, der manifesterede mig. Dine egne tanker bragte mig ind i dine omgivelser. Skulle du vælge at fortsætte ned ad denne sti, vil min rolle i dit liv udvide sig, og/eller andre nye ressourcer vil fortsætte med at dukke op for dig. Du vil sikkert opleve mig og andre folk skrive mere og mere om ting, du har undret dig over hele tiden, hvis du ikke allerede har fundet ud af, at dette er sandt for dig.

Siger du til dig selv, at det kun er et underligt sammenstød, når jeg tilfældigvis skriver om noget, som du lige sad og tænkte på? Eller begynder du at indse, at du er den, der skaber alt dette med dine egne tanker?

Du har altid friheden til at lukke døren for disse hændelser og vende tilbage til den illusoriske tryghed og sikkerhed forbundet med din tro på objektiv virkelighed. Ingen sure miner hvis det er, hvad du ønsker at skabe for dig selv. Du vil imidlertid sandsynligvis opleve, at denne hjemmeside [<http://www.stevpavlina.com>] ikke længere svinger med dig på det eksistensniveau. På den anden side, hvis du oplever dig selv blive mere og mere åben, for at finde ud af hvordan dine tanker skaber din virkelighed, og du vil udforske det potentiale for at se, om vi ikke kollektivt kan manifestere større og større positive forandringer, er du kommet til det rigtige sted.”

Denne artikel er copyright © 2008 af Steve Pavlina.